

Довідка
про погодження проєкту рішення «Про перейменування
вулиці Черняхівського в місті Коростені без зміни нумерації будівель з
метою конкретизації особи»

Проект рішення розроблено: юридичний відділ виконавчого комітету Коростенської міської ради

Виконавець: Камінська Тетяна Анатоліївна, начальник юридичного відділу виконавчого комітету Коростенської міської ради, кабінет №47 вулиця Грушевського, 22, місто Коростень, тел. 9-61-35.

Доповідає на сесії: керуючий справами виконкому Охрімчук А.В.

Доповідає на засіданнях постійних комісій: керуючий справами виконкому Охрімчук А.В.

Запросити:

Розсилка: юридичний відділ виконавчого комітету, Заступник міського голови (Корнійчук В.О.), керуючий справами виконкому (Охрімчук А.В.), відділ архітектури, містобудування та земельних ресурсів.

ПОГОДЖЕНО із зауваженнями:

Пояснювальна записка
до проєкту рішення Коростенської міської ради
«Про перейменування вулиці Черняховського в місті Коростені без
зміни нумерації будівель з метою конкретизації особи» (шістнадцята
сесія VIII скликання) від 04.08.2022р.

Заслухавши інформацію робочої групи з підготовки перейменування вулиць та провулків у Коростенській міській територіальній громаді, взявши до уваги Протокол №6 від 26.07.2022р., відповідно до Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки», Закону України «Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій», ст.ст. 1, 7, 8, 9 Закону України «Про географічні назви», Постанови Кабінету Міністрів України від 24.10.2012 року №989 «Про затвердження Порядку проведення громадського обговорення під час розгляду питань про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності, які за ними закріплені, об'єктам права власності, які належать фізичним особам, імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій», враховуючи рекомендації постійної комісії з питань законності, правопорядку, прав людини, розвитку громади, депутатської діяльності та етики вулицю Черняховського в м. Коростені вирішено перейменувати на вулицю Івана Черняховського без зміни нумерації будівель з метою конкретизації особи.

Матеріальні чи інші витрати міського бюджету, щодо прийняття даного рішення складають виготовлення табличок на будинки по вулицям та провулкам.

Черняхівський Іван Данилович, 16([29).06.1906, с. Оксанина (нині — Уманський район, Черкаська область – 18.02.1945, Пененжно, Польща, кол. Східна Пруссія, радянський воєначальник, двічі Герой Радянського Союзу, у період німецько-радянської війни командувач 60-ю армією Воронезького фронту, згодом командувач військами 3-го Білоруського фронту, генерал армії (1944). У 1913–1919 роках навчався в Вапнярській початковій залізничній школі. Працював пастухом, потім з жовтня 1919 по квітень 1920 року був різноробочим на гальмівних майданчиках товарних вагонів. З травня 1920 по грудень 1922 року працював колійним робітником, підручним слюсаря. Навесні 1922 року екстерном склав іспити за курс неповної середньої школи, був обраний секретарем Вербовського комсомольського осередку. З грудня 1922 по травень 1923 року — провідник вантажів 1-ї державної заготівельної контори; з травня 1923 по вересень 1924 — бондар, шофер Новоросійського 1-го державного цементного заводу «Пролетарій». У Червоній Армії з 1924 року. З вересня 1924 по жовтень 1925 року був курсантом Одеської піхотної школи, до якої спрямований по комсомольській путівці Новоросійського окружного комітету комсомолу. З жовтня 1925 по серпень 1928 року — курсант Київської артилерійської школи. Член ВКП(б) з 1928 року. З вересня 1928 по червень 1929 року — командир взводу 17-го корпусного артилерійського полку

Українського військового округу; в червні-липні 1929 року — тимчасовий виконувач посаду начальника зв'язку 17-го корпусного артилерійського полку; в липні-вересні 1929 — знову командир взводу 17-го корпусного артилерійського полку; з вересня 1929 по квітень 1930 — помічник командира батареї з політичної частини 17-го корпусного артилерійського полку; з квітня по липень 1930 — начальник топографічного загону 17-го корпусного артилерійського полку. У 1930 році закінчив вечірню середню школу. З липня 1930 по травень 1931 року — командир розвідувальної навчальної батареї 17-го корпусного артилерійського полку. З травня 1931 по травень 1932 року — слухач Військово-технічної академії імені Ф. Е. Дзержинського. З травня 1932 по листопад 1936 року — слухач командного факультету Військової академії механізації і моторизації РСЧА. Володів французькою мовою. З січня по липень 1937 року — начальник штабу 2-го танкового батальйону 8-ї механізованої бригади Київського військового округу; з липня 1937 по травень 1938 — командир 1-го танкового батальйону 8-ї механізованої бригади Білоруського Особливого військового округу; з травня 1938 по липень 1940 — командир 9-го окремого легко-танкового полку Білоруського Особливого військового округу. Атестований як «виключно сумлінний, відмінно знаючий військову справу, користується діловим авторитетом командир». З липня 1940 по березень 1941 року — заступник командира 2-ї танкової дивізії Прибалтійського Особливого військового округу. З березня 1941 року, в 35-річному віці, став командиром 28-ї танкової дивізії 12-го механізованого корпусу Прибалтійського Особливого військового округу (з червня 1941 — Північно-Західного фронту), з якою він вступив у бій у червні 1941 року. Брав участь в оборонних боях Північно-Західного фронту. У серпні 1941 року в складі Новгородської оперативної групи військ дивізії під командуванням І. Д. Черняховського брала участь в обороні Новгорода. У грудні 1941 року 28-ма танкова дивізія була переформована в 241-ту стрілецьку дивізію. З 7 січня по 20 травня 1942 року брала участь у Дем'янській наступальній операції військ Північно-Західного фронту. У червні 1942 року — у розпорядженні начальника Головного автобронетанкового управління. З 15 червня по 25 липня 1942 року — командир 18-го танкового корпусу Воронежського фронту. З липня 1942 по квітень 1944 року — командував 60-ю армією Воронежського фронту (з 23 березня 1943 року — Курського, з 26 березня 1943 року — Центрального, з 6 жовтня 1943 року — знову Воронежського, з 20 жовтня — 1-го Українського фронтів). До кінця 1942 року армія вела оборонні бої на лівому березі річки Дон північніше Воронежа. Війська під командуванням І. Д. Черняховського брали участь у Воронежсько-Касторненській (24 січня — 2 лютого 1943), Харківській (2 лютого — 3 березня 1943) наступальних операціях, що проходили в рамках Воронежсько-Харківської стратегічної операції. У ході цих операцій були відбиті Воронеж (25 січня), Касторне (29 січня), Курськ (8 лютого). Учасник Курської битви (5 липня — 23 серпня 1943 року), Чернігівсько-Прип'ятської наступальної операції (26 серпня — 30 вересня 1943), відвоювання Лівобережної України. У другій половині вересня 1943 року війська армії вийшли до Дніпра, північніше Києва, з ходу форсували його і захопили плацдарми в районах Страхолісся, Ясногородки і на схід від Димера. У листопаді 1943 — квітні 1944 року армія брала участь в Київській наступальній (3—13

листопада 1943), Київській оборонній (13 листопада — 22 грудня 1943), Житомирсько-Бердичівській (24 грудня 1943 — 14 січня 1944), Рівненсько-Луцькій (27 січня — 11 лютого 1944), Проскурівсько-Чернівецькій (4 березня — 17 квітня 1944) операціях. Указом Президії Верховної Ради СРСР від 17 жовтня 1943 року «за високі організаторські здібності при форсуванні Дніпра і виявлений особистий героїзм», генерал-лейтенанту Черняховському Івану Даниловичу присвоєно звання Героя Радянського Союзу з врученням ордена Леніна і медалі «Золота Зірка» (№ 1922). У квітні 1944 року — командувач військами Західного фронту, а після його перейменування — 3-го Білоруського фронту (з 24 квітня 1944 до лютого 1945 року). У травні — першій половині червня 1944 року війська фронту вели бойові дії місцевого значення на території Білорусі. Беручи участь у Білоруській наступальній стратегічній операції (23 червня — 29 серпня 1944 року), фронт провів Вітебсько-Оршанську (23—28 червня 1944 року), Мінську (29 червня — 4 липня 1944 року), Вільнюську (5—20 липня 1944 р.), Каунаську (28 липня — 28 серпня 1944 року) операції. У результаті були відвойовані Вітебськ (26 червня), Орша (27 червня), Борисов (1 липня), Мінськ (3 липня), Молодечно (5 липня), Вільнюс (13 липня), Каунас (1 серпня) і війська фронту вийшли до кордону зі Східною Пруссією. Указом Президії Верховної Ради СРСР від 29 липня 1944 року генерал армії Черняховський Іван Данилович вшанований другою медаллю «Золота Зірка». З 5 по 22 жовтня 1944 року окремі сили фронту спільно з 1-м Прибалтійським брали участь у Мемельській операції. У результаті було ізольоване Курляндське угруповання німців і війська увійшли в Східну Пруссію і північно-східну Польщу. З 16 по 30 жовтня 1944 року І. Д. Черняховський керував самостійною Гумбінен-Гольдапською фронтовою операцією. З 13 січня по 18 лютого 1945 року брав участь у Східно-Пруській наступальній стратегічній операції, в ході якої 13—26 січня провів Інстербурзько-Кенігсберзьку операцію, війська фронту вийшли на підступи до Кенігсберга і блокували східнопруське угруповання німців. 18 лютого 1945 року в районі міста Мельзак (нині Пененжно, Польща) автомобіль генерала потрапив під артобстріл, і він був смертельно поранений. Помер того ж дня.

При обговоренні на засіданні робочої групи пропозицію перейменування вулиці Черняховського в м. Коростені на вулицю Івана Черняховського підтримали 12 членів робочої групи із 13 присутніх, 1 член робочої групи утримався.

Начальник юридичного відділу

Т.Камінська